

maksimalle ventetider til plejeboliger for ældre. Oplysningerne vedrører dels situationen i 1993, dels kommunalbestyrelsernes målsætning for udviklingen på området i de kommende år. Oplysningerne skal vurderes med de forbehold, der er nævnt ovenfor, samt under hensyn til at et større antal kommuner ikke har indsendt disse oplysninger.

Vedrørende ventelister har kommunalbestyrelserne oplyst om antal personer på 67 år og derover, som var på venteliste til en plejebolig (plejehjem eller ældrebolig med servicearealer og tilknyttet personale) medio 1993, samt hvor mange af disse der ventede under ophold på sygehus.

Oplysningerne omfatter alle sager, hvor ældre ønsker og har aktuelt behov for en plejebolig – uanset om visitation/anvisning har fundet sted. Der er givetvis variation i kommunernes vurdering af, hvornår dette er opfyldt. Der foreligger ikke nærmere oplysninger om de enkelte kommuners kriterier for vurdering af behovet for en plejebolig.

I alt 162 kommunalbestyrelser har afgivet oplysninger om ventelister til plejebolig i 1993. 213 kommunalbestyrelser har givet oplysninger om deres målsætninger på området for 1996.

Hvis andelen af ældre på venteliste til en plejebolig er den samme i de kommuner, der ikke har afgivet oplysninger, som i dem, der har – hvilket er meget usikkert – når man frem til et skøn over antal ældre på venteliste på ca. 5.000 for 1993, ca. 4.000 for 1996 og 3.500 for 1998.

Kommunalbestyrelserne planlægger samtidig en forkortelse af de maksimalle ventetider til en plejebolig fra 4-5 måneder i 1993 til 4 måneder i 1996 og 3-4 måneder i 1998. Denne afkortning betyder, at de ældre, der står på venteliste, fremover har udsigt til at skulle stå der i kortere tid.

Materiale om de enkelte kommunalbestyrelseres indberetninger til Det Sociale Informations- og Analysesystem om ventelister og maksimalle ventetider er samtidig med dette svar sendt til Folketingets Lovsekretariat til orientering sammen med materiale fra Sundhedsministeriet om antal færdigbehandlede patienter på danske sygehuse pr. 1. januar 1995, hvoraf de fleste antages at være ældre, der venter på plejehjemsplads eller anden kommunal foranstaltning.

Spm. nr. S 368

Til statsministeren (3/11. 95) af:

Óli Breckmann (KF):

»Vil statsministeren foranledige, at den årlige rapport fra det rådgivende udvalg vedrørende Færøerne straks efter udgivelsen hvert år bliver oversat til færøsk og engelsk?«

Begrundelse

Bonnerupudvalgets årlige rapport bliver af danske og færøske myndigheder og offentlighed opfattet som en af de mest tungtvejende analyser af den færøske økonomi og samfundstilstand. Den er ofte udslagsgivende for politiske aftaler mellem Danmark og Færøerne. Selv om færinger kan læse dansk, bør Statsministeriet af hensyn til vor befolknings egenart og det færøske sprogs ligestilling med dansk i riget også udgive årsrapporten på færøsk.

Da bankkrisen opstod, nedsatte regeringen et sagkyndigt udvalg af nationaløkonomer fra IMF, der på engelsk redegjorde for den færøske økonomis tilstand. Dermed var færøske myndigheder i stand til at kommunikere med omverdenen på et internationalt forståeligt grundlag. Dette gav mulighed for mere nuanceret vejledning fra andre lande end kun Danmark, såfremt færinger ønskede andre råd end danske til løsning af vore strukturelle økonomiske problemer. Men som bekendt opgav den sidste socialdemokratiske regering at bruge IMF i forholdet til Færøerne.

Rapporten er nødvendigvis Færøernes hovedbeskrivelse over for det øvrige udland. Men den foreligger ikke på engelsk i officielt oversat form. Færøske politikere og erhvervsliv kan derfor ikke bruge rapporten i formidlingen med internationale politiske, erhvervs- og finansforbindelser. Billedlig talt kan Færøerne kun kommunikere med omverdenen gennem den færøske økonomis »kolonihærres« sprog, dansk, og er derfor forhindret i umiddelbart at henvende sig om vejledning, rådgivning og hjælp, hvis man ønskede at få andre impulser og råd om afhjælpning af Færøernes fortsatte økonomiske krise.

Selv om landsstyret disponerer over engelsksprogede oversættelser, er dets ressourcer begrænsede. Rapporten er også et officielt dansk dokument, hvis officielle oversættelse bør foretages af den danske regering.